

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobkyně: **U. P. v O., IČO X**
sídlem K. 511/8, O.
zastoupená advokátem JUDr. Karlem Zuskou
sídlem Radlická 3185/1c, Praha 5

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 12. 2016, č. j. 55686/16/5000-10470-708749, a č. j. 55682/16/5000-10470-708749, ve věci porušení rozpočtové kázně,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2016, č. j. 55686/16/5000-10470-708749 a č. j. 55682/16/5000-10470-708749, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku **18 342 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Karla Zusky, advokáta se sídlem Radlická 3185/1c, 150 00 Praha 5.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 29. 11. 2011 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“), poskytlo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) žalobkyni dotaci v celkové výši 149 968 529 Kč v rámci Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace (dále jen „OP VaVpI“) na základě žádosti o poskytnutí dotace přijaté

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

dne 29. 6. 2010 v rámci výzvy 1. 3 – Popularizace, propagace a medializace vědy a techniky, oblasti podpory 3. 2 – Propagace a informování o výsledcích VaV, prioritní osy 3 – Komercializace a popularizace VaV, v souladu s ustanovením § 14 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“), na projekt Pevnost poznání.

2. V oznámení o podezření na nesrovnalost v rámci OP VaVpI ze dne 30. 3. 2015 žalobkyně sdělila MŠMT, že shledala při inventarizaci rozpory mezi hodnotou skutečně provedených prací a částkami vyfakturovanými a zaplacenými v předchozích fakturačních obdobích ve výši 3 127 578,55 Kč a 3 447 362,54 Kč (celkově 6 574 941,09 Kč).
3. Na základě oznámení žalobkyně MŠMT vydalo dne 6. 5. 2015 oznámení č. S-0171/09/02 o nevyplacení části dotace. V něm sdělilo žalobkyni, že nevyplatí část přiznané dotace, která odpovídá částce dotčené „nesrovnalostí/porušením“ rozpočtové kázně ve výši 6 574 941,09 Kč. Nevyplacení dotace odůvodnilo tím, že „v návaznosti na provedenou inventarizaci stavu provedených a skutečně fakturovaných stavebních prací během léta roku 2014 byly ze strany příjemce zjištěny rozpory mezi hodnotou skutečně provedených prací a částkami v předchozích fakturačních obdobích fakturovaných a příjemcem zaplacených. Korekce jsou rozděleny na dvě kategorie. V případě Korekce I se jedná např. o práce provedené v odlišném standardu, fakturované nad rámec smluvního výkazu z důvodu chyb ve vzorcích, nedostatečné reflektování dodatků ke smlouvě o dílo a ztrátu nebo poškození již fakturovaných dodávek do doby odstoupení od smlouvy. Hodnota takto vyčíslené korekce je ve výši 3 127 578,55 Kč. V případě Korekce II se jedná o práce s dodávky (sic!) skutečně provedené, ale nezahrnuté ve smluvním (sic!) výkazu výměr, nicméně nezbytné pro dokončení díla v požadovaném rozsahu a kvalitě. Tyto práce ale nebyly řešeny standardní cestou změnového listu a dodatku smlouvy. Hodnota takto vyčíslené korekce je ve výši 3 447 362,54 Kč“.
4. MŠMT dne 1. 7. 2015 v dokumentu nazvaném jako „Podezření z porušení rozpočtové kázně“, č. j. MSMT-23077/2015-1, sdělilo Finančnímu úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“), že na základě oznámení žalobkyně o podezření na nesrovnalost zjistilo, že žalobkyně nedodržela povinnost vyplývající z rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalobkyně porušila rozhodnutí o poskytnutí dotace tím, že porušila čl. VI. Způsobilé výdaje tohoto rozhodnutí, protože shledala rozpory mezi hodnotou skutečně provedených prací a fakturovanými částkami. MŠMT dále uvedlo, že „za porušení zmíněných povinností Řídící orgán OP VaVpI nevyplatil částku ve výši 6.574.941,09 Kč. Příjemce byl o nevyplacení informován dopisem č. j. MSMT-10877/2015-2 ze dne 6. 5. 2015. Řídící orgán OP VaVpI, jako poskytovatel dotace, nevyplatil shora uvedenou částku ve smyslu ustanovení § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015, neboť se domnívá, že byla porušena rozpočtová kázeň, a žádá finanční úřad o započtení této částky do plnění povinnosti provést odvod za porušení rozpočtové kázně“.
5. Správce daně oznámením ze dne 25. 8. 2015 sdělil žalobkyni, že zahájil řízení dle § 91 odst. 1 d. ř. V oznámení uvedl, že na základě důkazních prostředků poskytnutých MŠMT (pozn. soudu: daňovou kontrolu správce daně neprovedl) shledal porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel. Správce daně zjistil, že stavební práce prováděla pro žalobkyni společnost O. K. D. C. m. s. r. o., vybraná na základě řádného výběrového řízení. S touto společností žalobkyně uzavřela dne 13. 3. 2012 smlouvu o dílo, od které dne

20. 1. 2014 odstoupila, protože společnost byla v prodlení s provedením díla, nepokračovala v pracích a s ohledem na úpadek společnosti měla žalobkyně za to, že tato společnost již nebude schopna dostát svým závazkům. Žalobkyně provedla inventarizaci a zjistila rozdíl ve výši 6 574 941,09 Kč mezi hodnotou skutečně provedených prací a částkami zaplacenými a fakturovanými na fakturách č. VF1306019 (na částku 3 682 532 Kč, uhrazeno žalobkyní dne 29. 7. 2013), č. VF1307011 (na částku 2 974 103 Kč, uhrazeno žalobkyní dne 22. 8. 2013) a č. VF1308035 (na částku 5 992 083 Kč, uhrazeno žalobkyní dne 20. 9. 2013).
6. Rektor žalobkyně dopisem ze dne 7. 9. 2015 sdělil správci daně, že dle výpisu z účtu ze dne 12. 12. 2014 je prokazatelné, že žalobkyně finanční prostředky ve výši 6 574 941,09 Kč vrátila na účet poskytovatele dotace („tedy na jiný účet státního rozpočtu“). K dopisu předložil výpis z účtu č. 107-1097250237/0100 u Komerční banky, ze kterého vyplývá, že žalobkyně dne 10. 12. 2014 zaslala částku 6 574 941,09 Kč na účet č. 821001/0710. Dále žalobkyně k dopisu přiložila dokument nazvaný „Vysvětlující zpráva k vyúčtování stavebních prací za období září 2014 – listopad 2014“.
7. Dne 21. 5. 2015 sdělila k dotazu správce daně zaměstnankyně MŠMT, paní B. M., že prostředky ve výši 6 574 941,09 Kč byly skutečně připsány na účet MŠMT jako poskytovatele dotace dne 10. 12. 2014. Mělo se jednat o vrácení nevyužitých prostředků plateb předfinancování, které poskytlo MŠMT na účet žalobkyně v daném roce. B. M. jménem poskytovatele dotace dále sdělila, že se jedná o standardní postup, kdy jsou příjemci dotace osloveni, aby provedli revizi stavu čerpání finančních prostředků, a v případě, že zjistí, že část poskytnutých prostředků do konce roku nevyužijí, mají možnost prostředky zaslat na výdajový účet MŠMT, aby v případě jejich nevyužití v následujícím roce nepropadly tyto prostředky na depozitní účet a bylo možné na základě vratky jejich další využití v OP VaVpl. Žalobkyně jako příjemce projektu zaslala jako vratku předfinancování částku 6 574 941,09 Kč. B. M. dále uvedla, že „oznámení o nevyplacení části dotace je ze strany ŘO možné vystavit pouze v případě, že částka nevyplaceného předfinancování je minimálně ve výši předmětného podezření na porušení rozpočtové kázně/nesrovnalosti. Právě díky vratce předfinancování, kterou příjemce uskutečnil ke dni 10. 12. 2015, bylo předfinancování v dostatečné výši a tak ze strany ŘO mohlo dojít k vystavení Oznámení č. S-0171/09/02 o nevyplacení části dotace, na základě kterého nebude částka dotčená podezřením na nesrovnalost příjemci v rámci předfinancování vyplacena. Provedená vratka předfinancování neznamená vrácení prostředků vztahující se k nesrovnalosti, a pokud by nedošlo k vystavení Oznámení, příjemce by si tyto prostředky mohl v dalším roce opět zažádat. Tím pádem nedošlo k duplicitnímu krácení částky dotčené podezřením na nesrovnalost“.
8. Správce daně vydal dne 13. 11. 2015 platební výměr č. j. 1763639/15/3100-31471-804121, kterým žalobkyni vyměřil odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 986 242 Kč, a platební výměr č. j. 1763643/15/3100-31471-804121, kterým vyměřil odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 5 588 7000 Kč. V odůvodnění platebních výměrů uvedl, že byly zjištěny rozpory mezi hodnotou skutečně provedených prací a částkami fakturovanými na fakturách č. VF1303019, VF1307011 a VF1308035. Částka ve výši 6 574 941,09 Kč, která představovala rozdíl v částkách, byla

uhrazena z dotačních prostředků a dle bankovního výpisu ze dne 18. 11. 2014 vrácena ve dvou částkách podle korekce zpět na projektový účet. Úhradou nezpůsobilých výdajů projektového účtu se žalobkyně podle správce daně dopustila porušení čl. VI písm. b) a čl. III písm. c) rozhodnutí o poskytnutí dotace. Podle správce daně ze strany poskytovatele nedošlo k naplnění ustanovení § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel, podle kterých do plnění povinnosti provést odvod za porušení rozpočtové kázně, kterým je neoprávněné použití dotace, se započítávají i částky, které poskytovatel dosud nevyplatil, protože se domnívá, že byla porušena rozpočtová kázeň. Podle správce daně nebylo možné částku 6 574 941,09 Kč, kterou žalobkyně vrátila poskytovateli dotace, započítat do plnění povinnosti provést odvod za porušení rozpočtové kázně. Pokud žalobkyně zjistila, že došlo k porušení rozpočtové kázně, měla částku dotčenou porušením odvést na účet správce daně v souladu s ustanovením § 44a odst. 9 rozpočtových pravidel.

9. Žalobkyně podala proti platebním výměrům odvolání, které žalovaný rozhodnutími ze dne 9. 12. 2016, č. j. 55686/16/5000-10470-708749, a č. j. 55682/16/5000-10470-708749 (dále jen „napadená rozhodnutí“), zamítl a platební výměry potvrdil. Žalovaný mimo jiné uvedl, že vratkou předfinancování nelze vrátit na výdajový účet MŠMT dotaci (jak to učinila žalobkyně dne 10. 12. 2014), která již z projektového účtu byla jednou použita, a to na úhradu nezpůsobilých výdajů. Žalobkyně vrátila nezpůsobilé výdaje na výdajový účet MŠMT, není tedy pravdou, že MŠMT část dotace nevyplatila dle § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel. Podle žalovaného má příjemce dotace možnost vrátit poskytovateli dotaci, kterou poskytovatel dotace vyplatil, ale kterou příjemce dotace dosud nespotřeboval. Vrácení dotace není možné v případě neoprávněného použití dotace. Žalovaný doplnil, že žalobkyně může požádat Generální finanční ředitelství o prominutí povinnosti úhrady odvodu z důvodu uhrazení částky ve výši odvodu na jiný účet státního rozpočtu, tedy na účet poskytovatele dotace. Žalovaný jako odvolací orgán nesprávný postup žalobkyně zohlednit nemohl.

B. Žaloba

10. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě brojila žalobkyně proti napadeným rozhodnutím žalovaného a navrhovala, aby krajský soud tato rozhodnutí zrušil a věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Namítala, že napadená rozhodnutí jsou nezákonná, protože jsou založena na nesprávných skutkových zjištěních, na nesprávném právním posouzení, protože správní orgány nepoužily ustanovení zákona, které na daný případ dopadá. Napadená rozhodnutí jsou současně v rozporu se základními právními zásadami, nedostatečně odůvodněná a výsledkem zmatečného jednání. Konkrétně namítala:

a) nesprávně a nedostatečně zjištěný skutkový stav a nesprávné právní posouzení. Přestože oznámení o nevyplacení části dotace jednoznačně dokládá, že poskytovatel dotace dotaci pozastavil (nevyplatil), dospěl žalovaný k opačnému názoru, aniž by jej opřel o prokázané skutečnosti. Pro žalovaného byla rozhodná vratka nespotřebovaných dotačních prostředků v daném kalendářním roce, ze které dovodil, že ve skutečnosti k vyplacení dotace došlo (ačkoli z oznámení o nevyplacení dotace vyplývá opak, tedy že poskytovatel dotace dotaci vůbec nevyplatil). Žalovaný měl nesprávně za to, že poskytovatel dotace již nemohl provést zkrácení (nevyplacení) dotace v rámci následující platby, protože nebyl splněn předpoklad pro započtení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.Ch.

Poskytovatel dotace poté, co pojal podezření na porušení rozpočtové kázně, snížil žalobkyni následující platbu dotace. Z maximální výše dotace 149 968 529 Kč byla žalobkyni skutečně vyplacena jen částka 143 383 217,51 Kč. Žalobkyni tak byla vyplacena dotace o 6 585 311,49 Kč nižší, než byla celková částka dotace. Tato částka se skládala ze dvou částí, z částky 6 574 941,09 Kč, která nebyla vyplacena na základě oznámení o nevyplacení dotace, a z částky 10 370,40, která nebyla vyplacena na základě Oznámení o snížení dotace č. S-0171/09/01 ze dne 18. 1. 2013.

Částka ve výši 6 574 941,09 Kč tak nebyla vyplacena na základě oznámení o nevyplacení části dotace, na jejímž základě poskytovatel dotace vlastní dotaci o tuto částku snížil. Žalobkyně proto touto částkou nedisponuje, nemohla ji užívat a dané náklady musela nést z vlastních zdrojů.

Žalovaný proto pomíjí fakt, že poskytovatel dotace na základě oznámení o nevyplacení části dotace část dotace nevyplatil, na čemž nemohla nic změnit vratka z roku 2014, protože ta nemůže mít dopad na započtení pozastavené dotace do povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně. Pro započtení podle § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel je rozhodné pouze to, že poskytovatel dotace preventivně pozastavil výplatu dotace. Tento předpoklad byl splněn, jak vyplývá z oznámení o nevyplacení části dotace.

Žalobkyně brojila proti závěru žalovaného, že realizace vrátky předfinancování (zálohy z dotace) vylučuje započtení. Podle žalobkyně nelze shledat rozdíl mezi odejmutím dotace dotčené porušením rozpočtové kázně z dispozice příjemce a jejím navrácením do státního rozpočtu „dobrovolnou“ vratkou či „povinným“ odvodem.

Nevyplacením části dotace ve výši 6 574 941,09 Kč na základě oznámení o nevyplacení části dotace byly naplněny podmínky pro započtení dle § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel.

Žalobkyně namítala, že žalovaný tím, že do plnění povinnosti provést odvod nezapočítal pozastavenou („nevyplacenou“) částku dotace, požaduje po žalobkyni, aby částku 6 574 941,09 Kč uhradila do státního rozpočtu podruhé. Požadavek žalovaného k druhé úhradě totožné částky znamená uložení dvojí sankce za totéž pochybení a je v rozporu se zásadou *ne bis in idem*.

Protože žalovaný nepoužil § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel, přestože toto ustanovení na daný případ dopadá, a uložil tím povinnost k odvodu za totožné porušení rozpočtové kázně dvakrát, je napadené rozhodnutí a platební výměry nezákonné;

b) porušení základních zásad správy daní a LZPS. Žalobkyně namítala, že správní orgány porušily § 5 odst. 1 věta první d. ř., dále § 8 odst. 1 d. ř. tím, že se nevypořádaly s jedním z klíčových důkazů, a to s oznámením o nevyplacení části dotace. Žalovaný měl v rámci vyměřovacího řízení přihlédnout k oznámení o nevyplacení dotace jako k jednomu z důkazů a jako důkaz jej vyhodnotit. Pokud se chtěl od závěrů poskytovatele dotace odchýlit, měl tak učinit na základě řádného odůvodnění podloženého důkazy. Žalovaný dále podle žalobkyně porušil zásadu obdobného rozhodování v obdobných věcech (§ 8 odst. 3 d. ř.), porušil § 5 odst. 3 d. ř., § 8 odst. 1 a 2 d. ř., princip legitimního očekávání, právní jistoty, povinnosti nezasahovat do majetkové sféry subjektů ve větší míře, než je

nezbytné. Žalobkyně doplnila, že žalovaný uložil žalobkyni nezákonnou sankci, resp. povinnost nad rámec zákona, čímž porušil čl. 4 odst. 1 a čl. 11 LZPS;

c) nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neodůvodnil, proč nepovažoval oznámení o nevyplacení části dotace za zákonem předvídaný předpoklad započtení, přestože žalobkyně správci daně tento nedostatek vytkla v odvolání proti platebním výměrům. Z důvodu nedostatků v odůvodnění jsou napadená rozhodnutí také nepřezkoumatelná.

C. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný navrhoval, aby krajský soud žalobu zamítl. Uvedl, že v napadeném rozhodnutí řádně zdůvodnil, na základě jakých poznatků dospěl k závěru, že nelze výše uvedenou částku nezpůsobilých výdajů započíst do plnění odvodu dle § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel. Z tabulky, která byla přílohou odvolání žalobkyně, vyplývá, že žalobkyně vrátila finanční prostředky na výdajový účet MŠMT (kolonka „Pořadí žádosti o platbu“, řádek 13.). V následující žádosti o platbu (řádek 14.) však žalobkyně tyto prostředky znovu požadovala, jak je patrné z kolonky „Částky reálně žádané“, kde je uvedena částka 8 678 096,09 Kč, a kolonky „Částky reálně zaslané od MŠMT příjemci“, kde je uvedena částka 2 103 155,00 Kč. Rozdíl mezi žádanou a reálně zaslanou částkou je 6 574 941,09 Kč, tedy částka vrácená na výdajový účet poskytovatele. Žalovaný doplnil, že příjemce dotace má možnost vrátit poskytovateli pouze dotaci, která byla poskytovatelem vyplacena, a nebyla příjemcem dotace spotřebována, nikoliv však dotaci, u které již došlo k neoprávněnému použití.
12. Správce daně by podle žalovaného mohl do povinnosti provést odvod za porušení rozpočtové kázně započítat podle ustanovení § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel částky, které poskytovatel dosud nevyplatil, pouze v případě, pokud by částku dotace ve výši 6 574 941,09 Kč žalobkyně nevrátila poskytovateli a poskytovatel mohl ještě provést zkrácení (nevyplacení) v rámci následující platby, což v daném případě splněno nebylo.
13. Žalovaný nesouhlasil s námitkou žalobkyně, že daňové řízení bylo zmatečné a napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodněné. Správce daně zahájil vyměřovací řízení na základě podnětu MŠMT, tj. na základě skutečností v něm uvedených. V rámci tohoto řízení správce daně na základě vyjádření žalobkyně ze dne 8. 9. 2015 zjistil nové skutečnosti, které si ověřil prostřednictvím poskytovatele dotace, který správci daně sdělil skutečnosti uvedené v Seznámení s důkazními prostředky, doručeném žalobkyni dne 7. 10. 2015, a které také uvedl žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí. Na základě těchto skutečností došlo ke změně stanovení odvodu, který nelze započítat do plnění povinnosti provést odvod za porušení rozpočtové kázně.

D. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud ověřil, že žalobu podala osoba k tomu oprávněná, po vyčerpání řádných opravných prostředků a žaloba splňuje všechny formální náležitosti. Žalobkyně podala žalobu ve lhůtě dle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Je tedy věcně projednatelná.

15. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání.
16. Krajský soud se nejprve zabýval tím, zda správní orgány dostatečně zjistily skutkový stav, ze kterého vyvozovaly právní závěry, a má za to, že tomu tak nebylo. Krajský soud po prostudování správního spisu zjistil několik zcela zásadních nejasností, kterými se měly správní orgány zabývat, aby mohly ve věci rozhodnout bez skutkových nejasností.
17. Krajský soud zjistil, že v posuzované věci správní orgány neprovedly u žalobkyně daňovou kontrolu a rozhodly o porušení rozpočtové kázně na základě několika podkladů, které však jsou dle názoru krajského soudu ve vzájemném rozporu. Správní orgány však tyto rozpory a nejasnosti nevyjasnily a činily z několika vzájemně rozporných dokladů zcela zásadní závěry, rozhodné pro posouzení věci. S tímto postupem se krajský soud neztotožňuje.
18. Správní orgány vycházely především z dokumentu ze dne 1. 7. 2015, „*Podezření z porušení rozpočtové kázně*“, č. j. MSMT-23077/2015-1, kterým MŠMT sdělilo správci daně, že zjistilo, že žalobkyně nedodržela povinnost vyplývající z rozhodnutí o poskytnutí dotace. Uvedlo, že „*za porušení zmíněných povinností Řídící orgán OP VaVpI nevyplatil částku ve výši 6.574.941,09 Kč. Příjemce byl o nevyplacení informován dopisem č. j. MSMT-10877/2015-2 ze dne 6. 5. 2015. Řídící orgán OP VaVpI, jako poskytovatel dotace, nevyplatil shora uvedenou částku ve smyslu ustanovení § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015, neboť se domnívá, že byla porušena rozpočtová kázeň, a žádá finanční úřad o započtení této částky do plnění povinnosti provést odvod za porušení rozpočtové kázně*“. MŠMT – jako poskytovatel dotace – tedy několikrát zdůraznilo, že částku ve výši 6 574 941,09 Kč nevyplatilo, a výslovně žádalo správce daně, aby uvedenou částku započtl.
19. Součástí spisu je dále oznámení MŠMT ze dne 6. 5. 2015, č. S-0171/09/02, o nevyplacení části dotace. V něm MŠMT jako poskytovatel dotace sdělilo žalobkyni, že jí nevyplatí část přiznané dotace, která odpovídá částce dotčené „*nesrovnalostí/porušením*“ rozpočtové kázně ve výši 6 574 941,09 Kč.
20. V obou dvou dokumentech tedy MŠMT jako poskytovatel dotace výslovně uvedlo, že dotaci v částce 6 574 941,09 Kč nevyplatilo.
21. Součástí správního spisu je dále kopie e-mailové konverzace mezi zaměstnankyní MŠMT a správcem daně. V e-mailu ze dne 21. 5. 2015 MŠMT sdělilo správci daně, že prostředky ve výši 6 574 941,09 Kč byly vratkou nevyužitých prostředků plateb předfinancování, které poskytlo MŠMT na účet žalobkyně v daném roce. Dále sdělilo, že „*právě díky vratce předfinancování, kterou příjemce uskutečnil ke dni 10. 12. 2015, bylo předfinancování v dostatečné výši a tak ze strany ŘO mohlo dojít k vystavení Oznámení č. S-0171/09/02 o nevyplacení části dotace, na základě kterého nebude částka dotčená podezřením na nesrovnalost příjemci v rámci předfinancování vyplacena. Provedená vratka předfinancování neznamená vrácení prostředků vztahující se k nesrovnalosti, a pokud by nedošlo k vystavení Oznámení, příjemce by si tyto prostředky mohl v dalším roce opět zažádat. Tím pádem nedošlo k duplicitnímu krácení částky dotčené podezřením na nesrovnalost*“.

22. Z výše uvedeného vyplývá, že MŠMT předkládalo správci daně několik upravených verzí toho, jaký byl osud a původ částky 6 574 941,09 Kč. MŠMT nejprve tvrdilo, že danou částku vůbec nevyplatilo, přičemž následně zdůvodnilo, že se jednalo o vratku předfinancování. Ta je definována v bodu 5.12.1 Metodického pokynu č. 20 k Příručce pro příjemce OP VaVpl 2007-2013, verze 5.0, který je součástí správního spisu. Podle uvedeného ustanovení je příjemce dotace oprávněn na výzvu poskytovatele dotace vrátit prostředky předfinancování, které do konce roku nevyčerpá. Obě tvrzení poskytovatele dotace jsou tak ve vzájemném rozporu.
23. Součástí spisu byly také dokumenty vypracované žalobkyní, ze kterých správní orgány rovněž vycházely. V dokumentu nazvaném Oznámení o podezření na nesrovnalost v rámci OP VaVpI ze dne 30. 3. 2015, adresovaném MŠMT, žalobkyně uvedla, že částka ve výši 3 127 578,55 Kč a částka 3 447 362,54 Kč (tedy celkem 6 574 941,09 Kč) byla „vrácena na speciální investiční projektový účet z vlastních prostředků Příjemce“. Správní orgány dále odkazovaly na vyjádření žalobkyně k zahájenému řízení ze dne 7. 9. 2015, č. j. 112377/9242-2015, ve kterém žalobkyně sdělila, že finanční prostředky ve výši 6 574 941,09 Kč vrátila na účet MŠMT dne 10. 12. 2014. Neuvedla však důvod vrácení, tedy s ohledem na shora uvedené rozpory v tvrzeních MŠMT neosvětlila, z jakého důvodu tuto částku zaslala MŠMT. K vyjádření sice přiložila dokument ze dne 15. 1. 2015, nazvaný jako Vysvětlující zpráva k vyúčtování stavebních prací za období září 2014 – listopad 2014, který je však datován více než měsíc poté, co žalobkyně zaslala na účet č. 821001/0710 částku 6 574 941,09 Kč, aniž by u této platby byl uveden její účel. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že existovaly rozpory v jednotlivých vyjádřeních MŠMT jako poskytovatele dotace, a ani shora uvedená vyjádření a podání žalobkyně neosvětlovala proces a důvod vrácení částky. Krajský soud má za to, že ani na základě uvedených vyjádření žalobkyně nebylo postaveno najisto, zda se v posuzované věci jednalo o finanční prostředky příjemce dotace či částku mající přímou souvislost s již vyplacenou dotací. Taktéž tvrzení žalovaného, že šlo o již spotřebovanou část dotace, není opřeno o žádné důkazy.
24. Žalovaný v napadeném rozhodnutí argumentoval tabulkou, kterou žalobkyně předložila jako přílohu k odvolání proti platebním výměrům správce daně. Z této tabulky žalovaný vyvozoval, že žalobkyně o shodnou částku, kterou již vrátila MŠMT (řádek č. 13 pořadí žádosti o platbu), následně 31. 12. 2014 požádala znovu (řádek č. 14 pořadí žádosti o platbu) a získala od MŠMT požadovanou částku sníženou o 6 574 941,09 Kč. Tuto skutečnost ale vyvozoval z ničím nepodložené tabulky, aniž by prokázal, že žalobkyně skutečně žádala o částku 8 678 096,09 Kč a bylo jí vyplaceno 2 103 155 Kč, či jaký byl důvod vrácení částky. Taktéž nepostavil najisto, jakým způsobem na zaslání částky 6 574 941,09 Kč reagovalo MŠMT.
25. Dle názoru krajského soudu je pro posouzení otázky započtení podle § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel zcela zásadní zjistit, zda se v posuzované věci skutečně jednalo o vlastní prostředky žalobkyně, prostředky již poskytnuté poskytovatelem dotace nebo o vratku předfinancování, a dále zda tyto finanční přesuny nastaly v poslední etapě realizace projektu či následovala etapa další. Od těchto skutečností se následně odvíjí, zda poskytovatel dotace mohl výplatu dotace pozastavit či snížit. Ani jeden z dokumentů, ze

kterých správní orgány vycházely, tyto skutečnosti nevyjasnily, naopak byly ve vzájemném rozporu.

26. Pro úplnost krajský soud uvádí, že pokud by přistoupil na závěry žalovaného, že částka 6 574 941,09 Kč představovala částku již vyplacenou poskytovatelem dotace, je potřeba upozornit na to, že žalobkyně zaslala částku ve výši 6 574 941,09 Kč na účet MŠMT, které si ji nechalo na účtu a následně v souvislosti s částkou stejné hodnoty vydalo oznámení o nevyplacení dotace. Žalobkyně tak nemusela mít s ohledem na důvěru v odborný aparát poskytovatele dotace a jím vydané oznámení pochybnosti o tom, že zaslala částku na správný účet státního rozpočtu a jednala řádně.
27. Krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 Afs 86/2017 – 42, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl, že „*předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy*“. V posuzované věci MŠMT neposkytlo žalobkyni toliko neformální informaci o jejím řádném postupu, ale na základě jednání žalobkyně vydalo oznámení, které jasně potvrzovalo, že část dotace nevyplatilo. Tutěž skutečnost potvrdilo MŠMT v oznámení podezření ze dne 1. 7. 2015 a výslovně žádalo správce daně o započtení této částky. Následně však správní orgány rozhodly o odvodu a penále z důvodu, že žalobkyně sice částku zřejmě zaslala na účet, který je součástí státního rozpočtu, ale nikoli na účet správce daně, ale MŠMT. Žalobkyně však učinila všechny potřebné kroky k tomu, aby danými prostředky nedisponovala, a s důvěrou v postup poskytovatele dotace (vyjádřený v oficiálním oznámení o neposkytnutí dotace) neměla žádné indicie o tom, že částku zaslala na špatný účet a tento postup bude mít za následek odvod, aniž by bylo možné započtení.
28. Správní orgány argumentovaly tím, že má žalobkyně možnost využít institutu prominutí odvodu obsažený v § 44a odst. 10 a 11 rozpočtových pravidel. Podle těchto ustanovení může být odvod za porušení rozpočtové kázně nebo penále za prodlení z důvodů hodných zvláštního zřetele zcela nebo zčásti prominut. Tímto institutem se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 3. 2015, č. j. 5 As 95/2014-46, ve kterém vyslovil, že „*tento institut sloužící k odstranění či zmírnění tvrdosti, který z logiky věci lze využít až poté, co byly odvod za porušení rozpočtové kázně a případné penále nezměnitelným způsobem pravomocně vyměřeny, je institutem mimořádné povahy, jehož smyslem není suplovat úvahu, která náleží již do fáze samotného vyměření odvodu a penále. Že se tomu tak v praxi často děje, nemůže být relevantním – tuto myšlenku zpochybňujícím – argumentem. Nelze též přehlédnout, že na prominutí odvodu či penále nemá žadatel právní nárok; právem, které mu v této souvislosti přísluší, je kromě běžných procesních práv účastníka takového řízení nanejvýš právo na to, aby se správní uvážení dělo v zákonných mezích a nedošlo k jeho zneužití [rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 8 Afs 85/2007 - 54, dostupný na www.nssoud.cz, který se zabývá problematikou soudního přezkumu obdobného institutu (prominutí daně podle § 55a zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů)]*“. S uvedeným se ztotožňuje i krajský soud. Žalobkyně nemá na prominutí odvodu nárok, proto pokud si žalovaný byl vědom nesrovnalostí, které ve věci vyvstaly, měl se jimi zabývat již v řízení

o odvodu, případně popsat, proč na jeho rozhodnutí nemohly nic změnit, nikoli žalobkyni odkazovat na postup, který by mohl případná pochybení zhojit.

29. Krajský soud ze shora uvedených důvodů má za to, že správní orgány nevyjasnily rozpory v dokumentech, ze kterých vycházely. V posuzované věci je nutné na tyto doklady klást vysoké nároky z důvodu, že nebyla provedena daňová kontrola a ve správním spise chybí podklady, které by rozporné skutečnosti osvětlovaly. Vyjádření MŠMT jako poskytovatele jsou ve vzájemném rozporu a ani podání žalobkyně nepostavily najisto rozhodné skutečnosti. Správní orgány tak nezjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly pochybnosti.

E. Závěr a náhrada nákladů řízení

30. S ohledem na výše uvedený závěr krajský soud napadená rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající ve výše popsanych nedostatcích jeho odůvodnění ve vztahu k výši odvodu dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Současně krajský soud vrací věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaný je právními názory soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný je v novém rozhodnutí povinen učinit závěry o rozporech, které existují v podkladech ve správním spisu, a postavit najisto, jaký byl původ a účel vrácené částky ve výši 6 574 941,09 Kč a v jaké fázi k procesu přijímání dotace k vrácení částky došlo.
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšná žalobkyně má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně v celkové výši **18 342 Kč** tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 6 000 Kč a 2) náklady za zastupování advokátem, stanovené v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), jako odměna za zastupování ve výši 9 300 Kč za 3 provedené úkony právní služby (převzetí věci, sepsání žaloby, replika žalobkyně ze dne 1. 6. 2017) dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. 3 100 Kč za jeden úkon, a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 900 Kč dle § 13 odst. 3 AT, tj. 300 Kč za jeden úkon právní služby. Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem DPH, náleží mu zvýšení odměny a hotových výdajů o 21 % z částky 10 200 Kč, tj. 2 142 Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (§ 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 30. ledna 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu